

GERARDI IOANNIS VOSSII

ORATIO

In obitum

Clarissimi ac prestantissimi viri,

THOMAE ERPENII,

Orientalium linguarum in Academia Leidensi Professoris.

Habita statim ab exequiis in auditorio Theologico,

xv. Novemb. Anno cīc 10 cxxiv.

Accedunt Funebria amicorum Carmina.

ITEM

*Catalogus librorum Orientalium, qui vel manuscripti, vel
editi, in bibliotheca Erpeniana existant.*

Lugduni Batavorum,

Ex Officinā ERPENIANĀ.

Sump̄tibus JOHANNIS MAIRE. cīc 10 cxxv.

GERARDI IOANNIS VOSSII

ORATIO FUNEBRIS,

dicta honori & memoriae

Clarissimi & summi Viri,

THOMAE ERPENII.

I antehac unquam, nunc profe-
cto in hoc publico luctu, & pri-
vato meo, quæ ornatissimo hoc
confessu, & lectissimorum homi-
num frequentiâ, digna sint, nec
cogitare, nec eloqui satis possum.
Tantus jamdiu animum mœror
invasit; priorique iterum atque
iterum novus accedit dolor. Quam pauculi enim dies
sunt, quod ademptus nobis fuit vir maximus, medicinæ
columen, Ælius Everardus Vorstius: cuius de egregijs
laudibus, quatenus orationis se penicillo sinerent de-
pingi, præclarè hoc ipso ex loco dicentem audijstis do-
ctissimum & disertissimum Iurisconsultum, Petrum
Cunçum, Senatus Academici præsidem. Lugebam
tum ego, partim triste damnum, quod interiores literat,
ac imprimis medicina fecisset: partim etiam infelici-
tatem meam. Desiderabam enim non modò amicis-

PETRI SCRIVERII
M A N E S
ERPENIANI.

Quibus
Accedunt EPICEDIA Variorum.

نقل الشر عن شروء أيس من نقل المحررون عن حزنه ◊
Abducere malum à malitiâ suâ facilius est, quam tristem à tristitia.

LUGDVNI BATAVORVM,
Ex Typographiâ (heu, quondam!) Erpenianâ.
C I C I C. XXV.

P. SCRIVERII
MANES ERPENIANI,

In Obitum

THOMAE ERPENII,

BATAVI;

Clarissimi LINGVÆ ARABICÆ vindicis,
reliquarumq[ue] ORIENTALIVM
interpretis præstantissimi.

I.

In Palmam Academiæ Lugduno-Batavæ
exarescentem.

V OSSIVS E RPENII laudes pro funere dixit;
laeturam dixit, Patria mœsta, tuam.
Dixit & ipse suas dotes, cùm riveret, auctor.
Hic mea quid solidi rauca Thalia crepet?
Fletibus affundam fletus, Manesque ciebo.
Ut tamen Erpenij molliter ossa cubent;
Adijciam, capiti illius que debita, palmam.
An secum palmam trans Acheronta tulit?
Vivebat vivo, nostrisque virebat in hortis
Arbor, Idumais non aliena jugis.

A 2

Nunc